

بیانیه سیاست سرمایه‌گذاری

صندوق سرمایه‌گذاری فرصت آفرین سرمایه (سهامی و قابل معامله)

۱- مقدمه :

صندوق سرمایه‌گذاری فرصت آفرین سرمایه به شماره ۱۲۲۷۴ نزد سازمان بورس و اوراق بهادار به ثبت رسیده است و تحت نظارت آن می‌باشد. نظارت سازمان بورس و اوراق بهادار بر صندوق، به منظور حصول اطمینان از رعایت مقررات قانونی و مصوبات سازمان بورس و اوراق بهادار و شفافیت اطلاعاتی بوده و به منزله تأیید مزایا، تضمین سودآوری، کامل و صحیح بودن اطلاعات مندرج در بیانیه سیاست سرمایه‌گذاری یا توصیه و سفارش سازمان بورس و اوراق بهادار به سرمایه‌گذاری در صندوق نمی‌باشد.

سیاست‌های سرمایه‌گذاری در صندوق سرمایه‌گذاری فرصت آفرین سرمایه به منظور ترسیم خطوط راهنمای سرمایه‌گذاری و دستیابی به اهداف اصلی زیر ارایه می‌گردد:

۱. ایجاد درکی مشترک میان تمامی ذینفعان

۲. محدودیت‌های اصلی سرمایه‌گذاری

۳. بیان استراتژی‌های سرمایه‌گذاری

۴. ارائه مبنایی برای نظارت و ارزیابی نتایج

۲- اهداف :

تاسیس

هدف از تشکیل صندوق، جمع آوری سرمایه از سرمایه گذاران و اختصاص آنها به سبدی از دارایی ها و مدیریت آن سبد می باشد. سرمایه گذاری به عنوان یک تصمیم مالی همواره دارای دو مؤلفه ریسک و بازدهی بوده که مبادله این دو ترکیب های گوناگون سرمایه گذاری را عرضه می نماید. از یک طرف، سرمایه گذاران به دنبال بیشینه کردن عایدی خود از سرمایه گذاری هستند و از طرف دیگر، با شرایط عدم اطمینان حاکم بر بازارهای مالی مواجه می باشند که عامل اخیر، دستیابی به عواید سرمایه گذاری را با عدم اطمینان مواجه می سازد. به عبارت دیگر، تمامی تصمیمات سرمایه گذاری براساس روابط میان ریسک و بازده صورت می گیرند. با توجه به پذیرش ریسک مورد قبول، کمیته تلاش می نماید بهترین بازدهی ممکن نصیب سرمایه گذاران شود. مزیت های سرمایه گذاری در صندوق های سرمایه گذاری نسبت به سرمایه گذاری انفرادی عبارت است:

از کاهش ریسک سرمایه گذاری، بهره گیری از صرفه جویی های ناشی از مقیاس و تأمین منافع سرمایه گذاران.

سرمایه گذاری

با توجه به هدف اصلی تاسیس صندوق های مشترک سرمایه گذاری که تشکیل سبدی از دارایی ها و مدیریت آن است، اهداف کوتاه مدت، میان مدت و بلند مدت بدین صورت تدوین می گردد. این اهداف شامل:

۱. اعتماد سازی از طریق ایجاد محیطی ایمن جهت جذب سرمایه
۲. کسب بالاترین بازدهی در مقایسه با هزینه فرصت از دست رفته متناسب با ریسک
۳. افزایش سرمایه تحت تملک از طریق انتخاب بهترین فرصت های سرمایه گذاری

اصول و رویه های کلی سرمایه گذاری

فرآیند تصمیم گیری مدیران سرمایه گذاری، درسهام از سه قاعده کلی پیروی می نماید:

نخست آنکه گروه مدیران سرمایه گذاری ملزم به رعایت حداقل و حداکثر نصاب سرمایه گذاری صندوق در حجم مشخصی از انواع دارایی ها می باشند. جهت پوشش این نیاز با تحلیل بنیادی به برآورد ارزش ذاتی از طریق ارزیابی متغیرهای بنیادی پرداخته می شود. در تحلیل بنیادی از روش کل به جز، گروه مدیران ابتدا اقتصاد و بازار را به عنوان یک کل، تجزیه و تحلیل نموده تا بتوانند دوره مناسب را برای سرمایه گذاری تشخیص دهند. سپس به تحلیل صنایع یا بخش هایی از اقتصاد می پردازند که دارای چشم انداز آتی مناسبی است. در پایان نیز، در بخش سهام، به این نتیجه می رسند که زمان سرمایه گذاری مناسب بوده و به تحلیل شرکت های زیرمجموعه صنعت مطلوب از نظر بازدهی مورد انتظار، می پردازند. به این منظور گروه مدیران بر دو جزء مهم یعنی سودهای تقسیمی و نرخ بازگشت مورد انتظار و یا به صورت بدیل، درآمد و نسبت E/P و تحلیل آنها تکیه می کنند. تحلیل بنیادی در سطح شرکت، شامل متغیرهای اصلی مالی برای تخمین ارزش ذاتی آن است. مهم ترین مزیت این روش، شناسایی بازار هدف سرمایه گذاری برای دوره های بلند مدت و امنیت در مقابل امواج روانی بازار است.

فرض مهم در این رویه، نگهداری دارایی تاکسب بازده مورد انتظار می باشد اما با تغییر شرایط بازار و یا هر یک از موارد ذیل اقدامات لازم برای تبدیل دارایی صورت خواهد پذیرفت:

الف) تغییر اساسی شاخص های اثرگذار در انتخاب سهام یا اوراق بهادار

ب) موقعیت سرمایه گذاری مطلوبتر

پ) حد نصاب سرمایه گذاری در هر یک از دارایی های مالی صندوق

قاعده دوم که به طور خاص در مورد سهام و شاخص های بازار، دارایی های فیزیکی و همچنین نرخ ارز به کار می رود استفاده از تحلیل تکنیکال است، به عبارت دیگر هدف پیش بینی تغییرات قیمت است. این پیش بینی مبتنی بر مطالعه بازار و تغییرات آن از طریق تجزیه و تحلیل داده های قیمتی و حجم مبادله یا مطالعه شاخص های تکنیکی است. مهم ترین مزیت این روش صرف زمان و هزینه اندک آن است که به منظور سرمایه گذاری با افق زمانی میان مدت و کوتاه مدت بسیار موثر است.

قاعده سوم که در مورد سرمایه گذاری در ابزارهای مالی با درآمد ثابت اجرا می شود، توجه به بازدهی تا سررسید این دسته از دارایی ها با توجه به ویژگیهای مخصوص هر یک و مقایسه آن با متوسط بازدهی اسناد خزانه اسلامی و اوراق دولتی است. مولفه های اصلی در این روش نرخ کوپن دوره های (در صورت وجود)، طول دوره نگهداری مورد انتظار و قیمت اسمی دارایی مد نظر می باشد.

ترکیب دارایی هایی که صندوق ملزم به رعایت آن در طی دوره فعالیت خود می باشد به شرح زیر است. شایان ذکر است حدود نصاب مقرر توسط سازمان بورس و اوراق بهادار تعیین و ابلاغ می گردد. بنابراین ممکن است در طول یک دوره مالی صندوق چندین بار تغییر نماید.

حدنصاب ترکیب دارایی‌های صندوق‌های سرمایه‌گذاری "در سهام"

ردیف	موضوع سرمایه‌گذاری	توضیحات
۱	سهام پذیرفته‌شده در بورس تهران یا بازار اول و دوم فرابورس ایران، سهام قابل معامله در بازار پایه فرابورس ایران و حق تقدم سهام و قرارداد اختیار معامله سهام آن‌ها و واحدهای سرمایه‌گذاری "صندوق‌های سرمایه‌گذاری غیر از اوراق بهادار" ثبت‌شده نزد سازمان.	حداقل ۷۰٪ از کل دارایی‌های صندوق
۱-۱	سهام و حق تقدم سهام قابل معامله در بازار پایه فرابورس ایران و قرارداد اختیار معامله سهام مربوطه	حداکثر ۱۰٪ از کل دارایی‌های صندوق
۲-۱	سهام و حق تقدم سهام منتشره از طرف یک ناشر و قرارداد اختیار معامله همان سهام	حداکثر ۱۰٪ از دارایی‌های صندوق
۳-۱	سهام، حق تقدم سهام و قرارداد اختیار معامله سهام طبقه بندی شده در یک صنعت	حداکثر ۳۰٪ از دارایی‌های صندوق
۴-۱	سهام و حق تقدم سهام منتشره از طرف یک ناشر	حداکثر ۵٪ از اوراق منتشره ناشر
۵-۱	اخذ موقعیت خرید در قرارداد اختیار معامله سهام	حداکثر ۵٪ از ارزش روز سهام و حق تقدم سهام صندوق
۶-۱	اخذ موقعیت فروش در قرارداد اختیار معامله خرید سهام	حداکثر به تعداد سهام پایه موجود در پرتفوی مجاز سرمایه‌گذاری صندوق در سهام
۷-۱	واحدهای سرمایه‌گذاری "صندوق‌های سرمایه‌گذاری غیر از اوراق بهادار"	حداکثر ۵٪ از کل دارایی‌های صندوق و تا سقف ۳۰٪ از تعداد واحدهای صندوق سرمایه پذیر که نزد سرمایه‌گذاران می‌باشد
۲	گواهی سپرده کالایی پذیرفته‌شده نزد یکی از بورس‌ها	حداکثر ۵٪ از کل دارایی‌های صندوق
۳	گواهی سپرده بانکی و سپرده بانکی	حداکثر ۱۵٪ از کل دارایی‌های صندوق
۴	اوراق بهادار با درآمد ثابت بدون ضامن و با رتبه اعتباری قابل قبول	حداکثر ۲۰ درصد از رزش کل دارایی‌های صندوق و مشروط بر اینکه سرمایه‌گذاری در هر ورقه از ۱۰ درصد کل دارایی‌های صندوق و ۳۰ درصد کل اوراق بهادار منتشره از طرف یک ناشر بیشتر نباشد

در صندوق های سرمایه گذاری هدف از تخصیص منابع، کسب بازدهی معقول برای سرمایه گذاران است. بازار هدف جهت سرمایه گذاری شامل اوراق بهادار با درآمد ثابت، گواهی سپرده بانکی و سپرده بانکی، سهام، حق تقدم سهام و قرارداد اختیار معامله سهام پذیرفته شده در بورس تهران یا بازار اول و دوم فرابورس ایران و گواهی سپرده کالایی پذیرفته شده در بورس و واحدهای صندوق های سرمایه گذاری می باشد. محاسبه بازدهی صندوق از طریق فرمول زیر صورت میگیرد:

$$R = \left(\frac{\text{نرخ ابطال در ابتدای دوره} - \text{نرخ ابطال در انتهای دوره}}{\text{نرخ ابطال در ابتدای دوره}} \right)^{12-1}$$

شناسایی انواع ریسک

ریسک احتمال تفاوت پیامد واقعی از پیامد مورد انتظار و یا اثر عدم قطعیت بر اهداف است. به عبارت دیگر ریسک، عدم اطمینان و آگاهی در مورد نتیجه یک عمل است. انواع ریسک های سرمایه گذاری (Risk Investment) عبارت است از:

۱. **ریسک بازار:** ریسک زیان ناشی از تغییرات قیمت بازار برای دارایی ها.
 ۲. **ریسک اعتباری:** ریسک ناشی از عدم انجام تعهدات اعتبارگیرندگان در موعد مقرر.
 ۳. **ریسک نقدینگی:** ریسک ناشی از عدم انجام تعهدات نقدی در موعد مقرر و یا ناتوانی در ایجاد پول نقد ناشی از فروش به موقع دارایی ها.
 ۴. **ریسک عملیاتی:** ریسک ناشی از ناکافی یا ناموفق بودن فرآیندهای داخلی، افراد و سیستم ها یا ریسک ناشی از حوادث خارجی.
 ۵. **ریسک انطباق:** ریسک ناشی از تحریم های قانونی یا نظارتی، از دست دادن چارچوب مادی یا از دست دادن اعتبار در نتیجه عدم رعایت قوانین، مقررات، استانداردهای سازمانی خود تنظیمی و کدهای رفتاری قابل اعمال در فعالیت های تجاری شرکت.
 ۶. **ریسک شهرت:** ریسک ناشی از تصورات منفی از طرف مشتریان، طرفهای مقابل، سهامداران، سرمایه گذاران یا تنظیم کنندگان که میتواند بر توانایی حفظ یا ایجاد روابط تجاری و دسترسی به منابع مالی تاثیر منفی بگذارد.
 ۷. **ریسک قانونی:** احتمال بروز خطر به دلیل اعمال غیرمنتظره قانون یا مقررات، یا به دلیل عدم اجرای قرارداد یا به دلیل دعوی غیر منتظره.
 ۸. **ریسک استراتژیک:** ریسک ضرر ناشی از شکست در اجرای یک استراتژی تجاری یا عدم پاسخگویی به تغییر محیط کسب و کار
- **ارزیابی ریسک:** شامل فرآیند شناسایی خطرات، ارزیابی عملکردهای ضروری برای ادامه عملیات تجاری، تعریف کنترل های موجود برای کاهش مواجهه و ارزیابی هزینه این گونه کنترل ها می باشد. ارزیابی ریسک اغلب شامل ارزیابی احتمال یک رویداد خاص است

- مدیریت ریسک: شامل فعالیت های هماهنگ برای هدایت و کنترل ریسک می باشد.
- چارچوب مدیریت ریسک: مجموعه کاملی از مولفه ها که پایه و اساس سازمانی را برای طراحی، پیاده سازی، نظارت، بازبینی و بهبود مستمر مدیریت ریسک در سراسر سازمان فراهم می کند.
- فرآیند مدیریت ریسک: شامل کاربرد سیستماتیک سیاست ها، رویه ها و شیوه ها برای شناسایی، تجزیه و تحلیل، ارزیابی، رسیدگی، نظارت و بازبینی ریسک و همچنین ایجاد زمینه برای این فعالیت ها و ارتباطات و مشاوره های مرتبط با ریسک می باشد.

در صندوق فرصت آفرین سرمایه جهت سنجش ریسک سرمایه گذاری از شاخص هایی همچون دامنه تغییرات، انحراف معیار، ، بتا، دیرش و ریسک نامطلوب (مانند نیم واریانس و VaR) بازدهی استفاده می شود.

۱. دامنه تغییرات: عبارت است از اختلاف بین بزرگترین داده از کوچکترین داده در یک نمونه

۲. انحراف معیار: (نماد σ) یکی از شاخص های پراکندگی است که نشان می دهد به طور میانگین داده ها چه مقدار از حد متوسط فاصله دارند.

$$\sigma = \sqrt{\sum \frac{(x_i - \bar{x})^2}{n - 1}}$$

۳. بتا: شاخصی از ریسک سیستماتیک یک سرمایه گذاری یا مجموع های از دارایی های مالی، نسبت به ریسک پرتفوی بازار است که نحوه حرکت آن سرمایه گذاری یا دارایی را با افزایش یا کاهش شاخص کل بازار سرمایه مشخص می کند.

$$\beta = \frac{Cov(r_i, r_M)}{Var r_M}$$

۴. دیرش: مقیاسی برای سنجش حساسیت قیمت به تغییر در نرخ بهره در اوراق یا بطور کلی ابزار با درآمد ثابت که در قالب سال بیان می شود.

۵. ریسک نامطلوب: تخمینی از میزان زیان احتمالی یک سرمایه گذاری در صورتی که شرایط بازار باعث کاهش ارزش سرمایه گذاری شود.

✓ نیم واریانس: شاخص اندازه گیری میزان نوسان در بازدهی یک سرمایه گذاری در مقادیر کمتر از میانگین بازدهی آن سرمایه گذاری

$$semi - variance = \sqrt{\frac{1}{n} * \sum_{r_i < \text{میانگین}}^n (average - r_i)^2}$$

✓ ارزش در معرض ریسک : VaR ارزش در معرض ریسک بیشترین مقدار زیان مورد انتظار را در یک افق زمانی مشخص در سطح

اطمینانی معین اندازه گیری می نماید.

۴- ارزیابی عملکرد مدیر سرمایه گذاری و صندوق

در صنعت مدیریت سرمایه ارزیابی عملکرد به صورت گسترده به اندازه گیری ، تحلیل ، تفسیر ، بررسی و ارائه نتایج سرمایه گذاری اشاره می کند. در واقع ارزیابی عملکرد اطلاعاتی را در مورد بازدهی و ریسک سبد سرمایه گذاری در مقایسه با یک شاخص مشخص، در طی یک دوره زمانی از پیش تعیین شده فراهم می کند. در نتیجه این فرآیند می بایست به سوالات زیر پاسخ داده شود:

۱. نتایج تصمیمات سرمایه گذاری اتخاذ شده چه بوده است؟

۲. آیا سبد در چهارچوب بیانیه سرمایه گذاری و انتظار سرمایه گذار مدیریت شده است؟

۳. آیا پیشرفت ها و دستاوردهای جدیدی در راستای رسیدن به اهداف سرمایه گذاری صورت گرفته است؟

۴. توانمندی های مدیرسرمایه گذاری به چه صورت است؟

فرایند ارزیابی عملکرد یک سرمایه گذاری با توجه به درکی از اهداف، محدودیت ها و عملکرد سبد آغاز می شود. در این مرحله، که آخرین مرحله در یک چرخه سرمایه گذاری است، با توجه به یک مجموعه از شاخص های مرجع از پیش تعیین شده عملکرد صندوق و مدیر سبد، از منظر بازدهی کسب شده در مقایسه با ریسک پذیرفته شده، ارزیابی می گردد. در صندوق مذکور شاخص ها مرجع عبارتند از:

✓ شاخص بازار کل

✓ شاخص بازار هم وزن

✓ شاخص صنایع مربوطه

✓ متوسط بازدهی اوراق بهادار با درآمد ثابت خاصا اسناد خزانه اسلامی

✓ متوسط بازدهی سایر صندوق های مشابه در بازار

✓ نرخ سپرده گذاری بانک مرکزی

همچنین برای ارزیابی عملکرد از نسبت های زیر، در کنار فرمول ها و نسبت های عنوان شده در بخش اهداف سرمایه گذاری و ریسک سبد

استفاده می شود، افزایش و مقادیر بالای این نسبت ها نشان دهنده عملکرد بهینه صندوق خواهد بود :

✓ شاخص شارپ از طریق فرمول زیر:

$$\text{نسبت شارپ} = \frac{\text{نرخ بازده بدون ریسک} - \text{بازدهی صندوق}}{\text{انحراف معیار بازدهی سبد}}$$

✓ شاخص سورتینو از طریق فرمول زیر:

$$\text{نسبت سورتینو} = \frac{\text{نرخ بازده بدون ریسک} - \text{بازدهی صندوق}}{\text{ریسک نامطلوب بازدهی سبد}}$$

✓ شاخص اطلاعات از طریق فرمول زیر:

$$\text{نسبت اطلاعات} = \frac{\text{بازده شاخص مرجع} - \text{بازدهی صندوق}}{\text{انحراف معیار بازدهی مازاد کسب شده}}$$

✓ شاخص ترینر از طریق فرمول زیر:

$$\text{نسبت ترینر} = \frac{\text{نرخ بازده بدون ریسک} - \text{بازدهی صندوق}}{\text{بتا سبد}}$$

۵- وظایف کمیته در حوزه صندوق های سرمایه گذاری

الف) تدوین بیانیه سیاست های سرمایه گذاری صندوق های سرمایه گذاری و بازنگری حداقل هر یک سال یک بار

ب) نظارت بر سرمایه گذاری های صندوق و اطمینان از تطابق آن با بیانیه سیاست های سرمایه گذاری صندوق از جمله تصویب معاملات سرمایه گذاری مطابق با بیانیه مزبور

ج) پیشنهاد سیاست ها و استراتژی های کلی سرمایه گذاری صندوق به هیات مدیره

د) بررسی عملکرد سرمایه گذاری صندوق در فواصل ماهانه، سه ماهه و سالانه با معیارهای مشخص شده در بیانیه سیاست های سرمایه گذاری

ه) اتخاذ روشهای مناسبی برای مدیریت ریسک هایی که صندوق های سرمایه گذاری با آن مواجه هستند (مدیریت ریسک باید شامل پیش بینی ریسک، تشخیص ریسک، نظارت بر ریسک، پوشش ریسک، مدیریت و گزارشگری ریسک باشد)

و) شناسایی، تعیین اتخاذ رویکرد نظارتی مناسب برای انواع پارامترهای خاص ریسک های صندوق با همکاری واحدهای ذی صلاح

ز) نظارت بر ریسک های مرتبط با سرمایه گذاری از جمله ریسک های مرتبط با جریان نقدی، پرتفوی سرمایه گذاری و سیاست سرمایه گذاری

با توجه به استراتژی ها و ریسک پذیری صندوق

ح) نظارت بر انتخاب، ارزیابی عملکرد و جایگزینی مدیران سرمایه گذاری

ط) ارسال گزارش های دوره های به هیات مدیره توسط مدیر صندوق در خصوص کلیه مسئولیت های کمیته
ی) انجام سایر وظایف و مسئولیت هایی که ممکن است در هر زمانی هیات مدیره مدیر صندوق برای آن تعیین نماید.

دیگر وظایف کمیته:

کمیته سیاست گذاری باید بیانیه سیاست های سرمایه گذاری (IPS) صندوق را تدوین نموده و به تصویب هیات مدیره مدیر صندوق برساند تا مدیر/ مدیران سرمایه گذاری صندوق براساس بیانیه مزبور اقدام به سرمایه گذاری، نظارت بر سرمایه گذاری و فروش سرمایه گذاری نمایند. بیانیه مزبور باید حداقل شامل موارد زیر باشد:

الف) اهداف و استراتژی سرمایه گذاری

ب) روش های انتخاب و نظارت بر گزینه های سرمایه گذاری

ج) تعیین معیارهای ارزیابی عملکرد مدیران سرمایه گذاری

د) سیاست های شناسایی انواع ریسک های مترتب بر سرمایه گذاری انجام شده و شیوه های اندازه گیری، مدیریت و افشای آنها

ح) سیاست های پایش و بازبینی عملکرد سرمایه گذاری در ادوار میان دوره ها و انجام اصلاحات لازم

و) سیاست های انجام ادواری آزمون های بحران به منظور مصون سازی سرمایه گذاری و مدیریت ریسک در شرایط بحرانی؛

۱. محاسبه ارزش در برابر خطر (VAR) صندوق سرمایه گذاری در سطوح اطمینان ۹۰، ۹۵ و ۹۹ درصد.

۲. محاسبه ریسک بر اساس آزمون استرس (test Stress) در مورد میزان نقدشوندگی دارایی های صندوق با فرض نیاز به نقدینگی در

سطوح مختلف (۱۰٪ ، ۲۰٪ ، ۴۰٪ ،) ارزش دارایی های صندوق.

ی) تعیین فرایند انتخاب و ارزیابی مدیران سرمایه گذاری به همراه معیارها و روش های جایگزینی آنها.

۶- چگونگی انتخاب اعضاء و اقدامات اجرایی

کمیته سیاست گذاری سرمایه گذاری و مدیریت ریسک در صندوق های سرمایه گذاری تحت مدیریت شرکت تأمین سرمایه نوین متشکل از عضو موظف هیات مدیره به عنوان رئیس کمیته، یک عضو از اعضاء هیات مدیره شرکت به انتخاب هیات مدیره و معاونت سرمایه گذاری و توسعه بازار، یک یا چند نفر کارشناس خبره به پیشنهاد معاونت سرمایه گذاری و موافقت مدیرعامل می باشد. مدیر سرمایه گذاری به عنوان دبیر کمیته انتخاب و فاقد حق رأی می باشد. کمیته دارای جلسات منظم و ادواری خواهد بود که هر دو هفته یک بار تشکیل و بنا به ضرورت، جلسه فوق العاده به پیشنهاد دبیر کمیته و تایید رئیس کمیته به صورت موردی تشکیل خواهد شد. همچنین کمیته مجاز است از مشاوره کارشناسان حوزه مربوطه جهت افزایش کیفیت و کاهش ریسک های احتمالی تصمیمات خود استفاده نماید.

تبصره ۱: تصمیمات کمیته با دو سوم آرای حاضرین جلسه، معتبر خواهد بود.

تبصره ۲: کمیته دارای دبیرخانه ای است که با مسئولیت دبیر کمیته و با نظارت رئیس کمیته فعالیت می نماید. دبیر کمیته مسئولیت هایی از قبیل دعوت از اعضا، اعلام زمان و مکان برگزاری جلسات، تنظیم صورتجلسات و اخذ امضا از اعضا، برقراری ارتباط با کارشناسان و متخصصان، اخذ نظرات اعضا در خصوص هر یک از مصوبات و اجرای آنها و همچنین تنظیم و نگهداری خلاصه مذاکرات و نظرات اعضا را بر عهده دارد.

۷- وظایف گروه مدیران سرمایه گذاری

مدیر/ مدیران سرمایه گذاری موظف اند کلیه فرایند مربوط به تحصیل سرمایه گذاری اعم از تحلیل های بنیادی و تکنیکال، ... را به صورت مکتوب تهیه و بایگانی نموده و در صورت لزوم در اختیار کمیته سیاست گذاری یا سایر واحدهای نظارتی قرار دهند. کمیته سیاست گذاری بر عملکرد سرمایه گذاری مدیر/ مدیران سرمایه گذاری نظارت نموده و با معیارهای تعیین شده در بیانیه سیاست های سرمایه گذاری مقایسه کرده و در صورتی که سرمایه گذاری مزبور با معیارهای تعیین شده در بیانیه سیاست های سرمایه گذاری مطابقت نداشته باشد به هیات مدیره گزارش میدهد.

۸- روشهای ارزیابی گروه مدیران سرمایه گذاری

در صورتی که هریک از موارد زیر رخ دهد کمیته صلاحیت مدیران سرمایه گذاری را مورد بازنگری قرار داده و در صورت لزوم پیشنهاد جایگزینی آنها را با مدیرعامل شرکت مطرح می نماید:

۱ - اگر مدیران یکی از صندوق های سرمایه گذاری برای دو فصل متوالی در دستیابی به اهداف تعیین شده ناکام بمانند.

۲ - عملکرد ضعیف صندوق در کوتاه مدت به دلیل فعالیت نامطلوب مدیران سرمایه گذاری در فرآیند سرمایه گذاری، تصمیمات سرمایه گذاری، نظم کاری و یا تغییر پرسنل کلیدی سرمایه گذاری باشد.

۳ - تغییر قابل توجهی در ارزش دارایی در معرض ریسک صندوق رخ دهد.

۴ - رویکرد سرمایه گذاری مدیران سرمایه گذاری کارایی خود را برای دستیابی به اهداف صندوق از دست بدهد.

۵ - فعالیت و گزارشگری مدیران سرمایه گذاری از کیفیت موردنظر کمیته برخوردار نباشد.

۹- کنترل شیوه اجرای بیانیه سیاست های سرمایه گذاری و بازبینی آن

کمیته کنترل های داخلی مسئول نظارت بر حُسن اجرای بیانیه سیاست های سرمایه گذاری صندوق است. کمیته مذکور موارد مندرج در این بیانیه را حداقل سالی یکبار بررسی و از اجرای صحیح آن اطمینان حاصل می نماید. لازم به توضیح است بسته به شرایطی که طی دوره عمر صندوق رخ می دهد، بیانیه سیاست های سرمایه گذاری ممکن است تغییر یابد.